

Folkeligt perspektiv i klimasagen, tak

Af Berit Asmussen, Projektleder for højskolernes projekt COme2gether

Ved FN's klimakonference i Bella Centeret i december har verdens beslutningstagere et stort ansvar for at skabe konsensus om en ansvarlig klimaaftale. De har naturligvis et mindst lige så stort ansvar for at omsætte aftalerne til handling. Men vi kan ikke vente på den langsommelige politiske proces. Samtidig har vi alle ansvaret for at gøre det umuligt for beslutningstagerne at tage de forkerte beslutninger, eller at forhale de nødvendige indsatser.

Der har længe været alt for meget snak om alt for langsommelige politiske løsninger. Selv os der er stærkt engagerede i klimasagen, er ved at være trætte af artikler og debattmøder, der ikke rykker sig en tomme i retning af løsninger, vi kan være med til, og handlinger, vi kan komme i gang med. Men verdens borgere har et stort ansvar. Vi skal stille krav til beslutningstagerne. Vi skal vælge politikere, som tager de rigtige beslutninger. Og vi skal se at komme i gang selv via vores daglige valg af alt, lige fra hvordan vi transporterer os, til hvilke varer og tjenesteydelser, vi køber, og hvordan vi stemmer – også i lejer-/ejerforeningen. Jo tydeligere den folkelige opbakning til de rigtige beslutninger er, jo højere er sandsynligheden for, at de bliver taget i december og fremover.

Folkelig forankring er helt nødvendig. Folk i hele verden er jo, ideelt set, grundlaget for verdens beslutningstageres beslutninger. Men folk er en mangfoldig størrelse. Og vi kender vist alle sammen til tendensen til at mødes i grupperinger af ”i forvejen enige”. Således debatterer både NGO'er, erhvervsliv og beslutningstagere oftest for sig selv og indenfor interesseskel baseret på levebrød, omstillingsparathed, indsigt, og umiddelbar konkret effekt af klimaforandringerne.

Der er mange gode initiativer til fremme af en bred folkelig deltagelse i klimasagen. F.eks. var folk fra mere end 50 lande i forrige uge samlet på højskoler i hele landet og bærer nu 7 konkrete løfter for fremtiden videre i netværk i de 7 verdensdele. Men det er småt med ressourcerne. Regeringen har fordelt 20 millioner kroner gennem People's Climate Action. Hermed lader det til, at den har lagt ansvaret for at forankre klimaforhandlingerne i folkestyret fra sig. Men alene leje af lokaler koster flere gange det afsatte beløb. Derfor er der stor fare for, at den folkelige opbakning bliver tabt på gulvet – samtidig med at nervøsiteten for, om de ønskede og vigtige resultater kommer i hus er i kraftig stigning. Vi håber, at perspektivet snart bliver udvidet.